

Elekcja

Jacek Kaczmarski

Ramiona do nieba wzniesione wzburzeniem
Łacina spieniona na wargach,
Żył sznury na skroniach, przekrwione spojrzenie
Przekleństwo, modlitwa lub skarga.

Pod nos podtykane i palce i pięści,
Na racje oracji trwa bitwa,
Szablista polszczyzną tnie, świszczce i chrzęści
Przekleństwo, skarga, modlitwa.

'Czas ratować państwo chore,
Szlag mnie trafia - ergo sum!
Po sąsiadach partię zbiorę,
Uczynimy szum!''

Ten Prusom gardłuje, ten Wiednia partyzant,
Ów ruskiej się chwyta sukienki,
A troską każdego szczęśliwa ojczyzna -
Stąd modły, przekleństwa i jęki.

Polityką zwie się ów spór Panów Braci
W kolokwiach elekta z elektem;
Schlebiają szarakom złościści magnaci
Wśród jęków, modlitw i przekleństw.

'Czas ratować państwo chore,
Szlag mnie trafia - ergo sum!
Po sąsiadach partię zbiorę,
Uczynimy szum!''

'Pojedziemy do stolicy,
Wszak Warszawa to nie Rzym,
Tam rabują przedawczycy,
Poświecimy im!''

Co czub i wąsiska - to wróż i historyk,
Niezbite też ma argumenta;
Lecz Wiednie Sobieskich i Pskowy Batorych
Dziś każdy inaczej pamięta!

Więc grunt to obyczaj, obyczaj - rzecz święta,
By Rzeczpospolita zakwitła.
Niech rządzi kto bądź - byle wolnych nie pętał
W przekleństwach, skargach, modlitwach!

'Czas ratować państwo chore,
Szlag mnie trafia - ergo sum!
Po sąsiadach partię zbiorę,

Uczynimy szum!''

''Pojedziemy do stolicy,
Wszak Warszawa to nie Rzym,
Tam rabują przedawczycy,
Poświecimy im!''

''Jest nas patryjotów siła,
Żaden nam nie straszny wróg,
A Ojczyzna sercu miła
I łaskawy Bóg.

Rozniesiemy na szabelkach
Zdrajców, co nam wodzą rej,
Rzeczpospolita jest wielka
Starczy dla nas jej!''

Ramiona do nieba wzniesione przed zgonem,
Krew czarna zaschnięta na wargach,
A w oczach otwartych milczenie zdumione
I skarga...

Rozniesiemy na szabelkach
Zdrajców, co nam wodzą rej,
Rzeczpospolita jest wielka
Czy
Starczy dla nas jej?